

עפ"ת 2093/12/16 - מקר אבו עמאר נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

עפ"ת 2093-12-16
22 ינואר 2017
מקר אבו עמאר ע"י ב"כ עו"ד ג'לאל עבדאללה
מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד נדב אוחנה

בפני כבוד השופטת רחל ברקאי

המערער
נגד
המשיבה

פסק דין

1. בפני ערעור על גזר הדין של בית המשפט השלום לתעבורה באר-שבע (כב' השופט אלון אופיר) מיום 15.11.16, אשר ניתן במאוחד בשני כתבי אישום אשר אוחדו לצורך הדין.

בתיק תת"ע 3752-09-16 - הורשע המערער על פי הודאתו בנהיגה ברכב פרטי כאשר רישיון הנהיגה שלו פקע בשנת 2012.

בתת"ע 826-05-16 - הורשע המערער על פי הודאתו בנהיגה בכלי רכב מסוג משאית מבלי שיש ברשותו רישיון נהיגה לסוג כלי רכב זה.

בית המשפט קמא גזר על המערער את העונשים הבאים: קנס כספי על סך 500 ₪, פסילה בפועל ל-18 חודשים, פסילה על תנאי ל-8 חודשים ל-3 שנים.

2. במסגרת הערעור שבפני טען ב"כ המערער כנגד תקופת הפסילה אותה השית בית משפט קמא על המערער. לטענתו, בית המשפט קמא לא נתן די את הדעת לעובדה כי הנסיעה בכלי הרכב מסוג משאית היתה בדרך עפר ולא בדרך ראשית במובן שלא היתה סכנה לציבור הנהגים וגם לגופו של עניין הנהיגה היתה למרחק קצר ביותר. כמו כן נטען כי בית המשפט קמא בשוגג סבר כי משקל המשאית הינו 34 טון כאשר בפועל מדובר היה במשקל משאית של 13.7 טון. עוד נטען, כי טעה בית משפט קמא משביסס את גזר הדין על הרשעותיו הקודמות של המערער והתעלם מהעובדה כי רוב הרשעותיו הינן מסוג ברירת משפט.

3. אל מול טענות אלה טען ב"כ המשיבה, כי יש לדחות הערעור וכי בית משפט קמא עשה מלאכתו נאמנה. נטען כי בית המשפט קמא נתן את הדעת למשקל המשאית שהינו 13.7 טון וטען כי הנהיגה לא נעשתה על דרך עפר כי אם בדרך ראשית כפי שכתוב בכתב האישום בכל הנוגע למקום ביצוע העבירה.

ב"כ המשיבה חזר וטען כי מדובר בעונש מידתי ההולם את נסיבות ביצוע העבירה כאשר במקרים

אחרים הוטלו עונשים כבדים מאלו אשר הוטלו על המערער כאן.

4. לאחר שחזרתי והפכתי בטענות הצדדים סבורה אני כי דין הערעור להידחות. המדובר במערער אשר נתפס כשהוא נוהג מבלי שיש בידיו רישיון נהיגה ובו במקום קיבל הזמנה להישפט. לא היה באמור כדי להרתיע את המערער ושלושה חודשים לאחר מכן, נתפס כשהוא נוהג לא ברכב פרטי כי אם ברכב מסוג משאית במשקל של כ-14 טון.

מיותר לציין כי אין זאת כי אם עזות מצח.

במקרים אחרים בהם מדובר בעבירות מצטברות נקבע מתחם עונש גבוה לעין שיעור מזה אשר נקבע במקרה דנן ואין באף לא אחד מהטיעונים אותם העלה בפני כדי להצדיק קבלת הערעור והפחתת עונש הפסילה אשר הועמד בנסיבות העניין על 18 חודשים.

בית המשפט קמא נתן הדעת למשקל המשאית הנכון ובהתאם נתן הדעת לעברו התעבורתי המכביד של המערער, אשר צבר לחובתו 20 הרשעות בתעבורה וכן נסיבות ביצוע העבירה. העובדה כי באחד המקרים בוצעה נסיעה קצרה בדרך עפר אין בה כדי להצדיק הקלה בעונש. יש אך לברך כי אירועים שכאלה מסתיימים ללא פגיעה בנפש או רכוש.

5. לאור כל האמור לעיל דין הערעור להידחות.

ניתן היום, כ"ד טבת תשע"ז, 22 ינואר 2017, בהעדר הצדדים.